

RIKSDAGENS SVAR 41/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av 5 a och 9 § sjukförsäkringslagen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av 5 a och 9 § sjukförsäkringslagen (RP 37/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 8/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av 5 a och 9 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 5 a § 8 mom. och 9 § 3, 4 och 5 mom., sådana de lyder i lag 1133/1997, som följer:

5 a §

Närmare bestämmelser om läkemedelsprisenämnden, ansökan och den utredning som skall framläggas till stöd för den, folkpensionsanstaltens utlåtande, den tid inom vilken ansökan skall avgöras och behandlingen av ärenden utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om ansökningsförfarandet och de utredningar som skall bifogas ansökan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §

Genom förordning av statsrådet bestäms de sjukdomar och läkemedel som berättigar till specialersättning. När statsrådet utfärdar förordningen beaktas sjukdomens art, i vilken mån lä-

kemedlet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt samt läkemedlets terapeutiska värde, bevisat genom användning och forskning. Ett läkemedel kan bli föremål för specialersättning först då det i minst två års tid har omfattats av grund- ersättningen. Undantag från denna tidsperiod på två år kan göras av särskilda skäl. Närmare bestämmelser om den utredning som krävs för påvisande av sjukdomen och behovet av läkemedel utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet bestäms de betydelsefulla och dyra läkemedel och de sjukdomar vid vilkas behandling läkemedlen ersätts. Grundersättning för betydelsefulla och dyra läkemedel kan betalas först sedan det genom en särskild utredning visats att tillräckliga terapeutiska grunder föreligger. Folkpensionsanstalten fattar beslut om de särskilda indikationer med vilka ersättningen för dessa läkemedel är medicinskt motiverad med beaktande av läkemedlets

terapeutiska värde samt genom en hurudan särskild utredning den försäkrade kan få grunderättning eller specialersättning för dessa läkemedel.

Kliniska näringspreparat som behövs vid behandlingen av en svår sjukdom ersätts med 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 50 mark eller med 75 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 25 mark enligt vad som bestäms genom förordning av statsrådet. När ersättningsnivån bestäms skall det beaktas i vilken mån preparatet är nödvändigt och ekonomiskt fördelaktigt. När-

mare bestämmelser om vad som skall anses vara svår sjukdom och ersättningsgillt preparat enligt detta moment utfärdas genom förordning av statsrådet. De i 5 § 1 mom. 3 a-punkten nämnda salvbaser ersätts till 50 procent av det belopp som vid varje inköpstillfälle överstiger 50 mark. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser också om den utredning som krävs för påvisande av behovet av ett kliniskt näringspreparat.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2001.

Helsingfors den 8 maj 2001
